

**UCHWAŁA NR .../.../2025
RADY GMINY KOBIERZYCE**

z dnia 2025 r.

w sprawie odpowiedzi na skargę na uchwałę Rady Gminy Kobierzyce nr XIII/225/2025 z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego przy ul. Energetycznej w środkowo-wschodniej części obrębu Małuszów

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) oraz w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.), Rada Gminy Kobierzyce uchwala, co następuje:

§ 1. Rada Gminy Kobierzyce w odpowiedzi na skargę z dnia 12 września 2025 r., doręczoną do urzędu Gminy Kobierzyce w dniu 15 września 2025 r. na uchwałę Rady Gminy Kobierzyce nr XIII/225/2025 z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego przy ul. Energetycznej w środkowo-wschodniej części obrębu Małuszów wnosi o oddalenie skargi w całości.

§ 2. Odpowiedź na wyżej wymienioną skargę stanowi załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie niniejszej uchwały, w tym reprezentację w postępowaniu sądowym wraz z prawem do ustanowienia pełnomocników procesowych powierza się Wójtowi Gminy Kobierzyce, który zapewni przesłanie niniejszej uchwały do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Załącznik do uchwały Nr .../.../....

Rady Gminy Kobierzyce

z dnia.....2025 r.

Odpowiedź organu na skargę

na uchwałę Rady Gminy Kobierzyce nr XIII/225/2025 z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego przy ul. Energetycznej w środkowo-wschodniej części obrębu Maluszów

Skarżący: Wojewoda Dolnośląski - Organ Nadzoru, pl. Powstańców Warszawy 1, 50-951 Wrocław

Organ: Rada Gminy Kobierzyce, Al. Pałacowa 1, 55-040 Kobierzyce

Odpowiedź organu na skargę

na uchwałę Rady Gminy Kobierzyce nr XIII/225/2025 z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia obszaru położonego przy ul. Energetycznej w środkowo-wschodniej części obrębu Maluszów

Działając zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z 30 sierpnia 2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) - Wójt Gminy Kobierzyce składa odpowiedź na skargę Wojewody Dolnośląskiego z 12 września 2025 r. (data wpływu 15 września 2025 r.) na **uchwałę Rady Gminy Kobierzyce nr XIII/225/2025 z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego przy ul. Energetycznej w środkowo-wschodniej części obrębu Maluszów, wnosząc o oddalenie wyżej wymienionej skargi w całości.**

Uzasadnienie

W dniu 26 czerwca 2025 r. Rada Gminy Kobierzyce podjęła uchwałę **nr XIII/225/2025 z dnia 26 czerwca 2025 r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego przy ul. Energetycznej w środkowo-wschodniej części obrębu Maluszów.** Pismem z dnia 12 września 2025 r. Wojewoda Dolnośląski złożył skargę, wnosząc o stwierdzenie nieważności ww. uchwały.

Wojewoda zarzucił podjęcie:

- I. uchwały z istotnym naruszeniem art. 8h ust. 1 i ust. 3 pkt 2, art. 17 ust. 3 oraz art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.), dalej jako: „ustawa”, poprzez przeprowadzenie konsultacji społecznych w formie telefonicznego dyżuru projektanta, podczas gdy dyżur projektanta to forma konsultacji, która powinna być przeprowadzana w wyznaczonych do tego miejscach, przystosowanych do potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, przez co naruszono w sposób istotny tryb sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- II. § 12 pkt 5 lit. a i b uchwały z istotnym naruszeniem art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy, § 4 pkt 11 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404), dalej jako: „rozporządzenie” oraz art. 34 pkt 13, art. 397 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 lit. a, 389 pkt 2 oraz 403 ust. 2 pkt 1 Prawa wodnego, poprzez przekroczenie kompetencji i uregulowanie w planie miejscowym materii, które mogą być przedmiotem pozwolenia wodnoprawnego, czym naruszono zasady sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

W ocenie organu nie doszło do zarzucanego naruszenia prawa.

I.

Precyzując pierwszy zarzut Skarżący wskazał, że zaskarżona uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem art. 8h ust. 1 i ust. 3 pkt 2, art. 17 ust. 3 oraz art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.), dalej jako: „ustawa”, poprzez przeprowadzenie konsultacji społecznych w formie telefonicznego dyżuru projektanta, podczas gdy dyżur projektanta to forma konsultacji, która powinna być przeprowadzana w wyznaczonych do tego miejscach, przystosowanych do potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami. Zdaniem Skarżącego naruszono w sposób istotny tryb sporządzania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Organ nie podziela argumentacji skarżącego odnośnie tego zarzutu.

Zasada partycypacji publicznej jest wieloetapowym postępowaniem, w czasie którego przedstawiciele społeczności lokalnej nabywają uprawnienia związane z wpływaniem na decyzje władz samorządowych, których działania w sposób bezpośredni lub pośredni decydują o interesach tejże społeczności, a także podmiotów gospodarczych działających w danej przestrzeni. Zasada ta stwarza gwarancje prawnej możliwości uczestniczenia w postępowaniu, którego przedmiotem jest plan miejscowy lub jego zmiana.

Zgodnie z dyspozycją art. 8i ust. 1 pkt 1 – 5, ust. 2 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130 ze zm.) organ przeprowadził konsultacje społeczne wykorzystując trzy formy: zbieranie uwag, telefoniczny dyżur projektanta oraz spotkanie otwarte. Konsultowany projekt planu miejscowego udostępniony był w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu, jak i w jego siedzibie.

Sposoby i terminy prowadzenia konsultacji społecznych powinny zapewnić udział możliwie szerokiego grona interesariuszy, w tym osób ze szczególnymi potrzebami, dlatego też nie chcąc ograniczać uprawnień interesariuszy, w tym przede wszystkim osób niemogących stawić się w urzędzie gminy osobiście, umożliwiono przeprowadzenie jednej z form za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość. Projektant prowadził dyżur, będąc dostępnym pod wskazanym numerem telefonu. Dzięki takiej formie projektant był również gotowy na spotkanie się z interesariuszem w dogodnym dla niego czasie, w miejscu przystosowanym do potrzeb osób ze szczególnymi potrzebami, o których mowa w ustawie z dnia 19 lipca 2019 r. o zapewnianiu dostępności osobom ze szczególnymi potrzebami, bądź też na terenie będącym przedmiotem projektu planu. Zamysłem dyżuru telefonicznego projektanta była także możliwość ustalenia indywidualnego terminu rozmowy z każdym z interesariuszy, co miało ułatwić uczestnictwo w konsultacjach osobom niemogącym wziąć udziału w spotkaniu otwartym zorganizowanym w urzędzie.

Zdaniem organu przeprowadzenie konsultacji społecznych w formie telefonicznego dyżuru projektanta nie ograniczyło zasady partycypacji publicznej w ważnych dla społeczności lokalnej sprawach związanych z ochroną krajobrazu, a wręcz przeciwnie umożliwiło wykorzystanie środków porozumiewania się na odległość, które w obecnych czasach są częściej wykorzystywane i preferowane przez dużą część społeczeństwa.

Ponadto organ zwraca uwagę na fakt, iż jak wynika z protokołów poszczególnych form konsultacji, w trakcie ich trwania nie zgłoszono żadnej uwagi, w spotkaniu otwartym jak i podczas dyżuru w wyznaczonym terminie nie było żadnych interesariuszy. W związku z powyższym niezależnie od formy dyżuru projektanta (telefoniczna lub stacjonarna) ta forma konsultacji nie miała wpływu na końcową wersję miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Zdaniem organu przeprowadzenie jednej z form za pośrednictwem środków porozumiewania się na odległość stworzyło gwarancję rzeczywistej, a nie tylko pozornej możliwości wpływania na rozwiązania przyjęte w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

II.

Organ nie zgadza się z zarzutem, że § 12 pkt 5 lit. a i b uchwały w sposób istotny narusza art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy, § 4 pkt 11 rozporządzenia Ministra Rozwoju i Technologii z dnia 17 grudnia 2021 r. w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. z 2021 r. poz. 2404), dalej jako: „rozporządzenie” oraz art. 34 pkt 13, art. 397 ust. 1 i ust. 3 pkt 1 lit. a, 389 pkt 2 oraz 403 ust. 2 pkt 1 Prawa wodnego, poprzez przekroczenie kompetencji i uregulowanie w planie miejscowym materii, które mogą być przedmiotem pozwolenia wodnoprawnego, czym naruszono zasady sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego.

Należy podkreślić, że zapisy analogiczne jak zawarte w § 12 pkt 5 lit a i b uchwały stosowane były powszechnie od wielu lat w planach miejscowych uchwalanych przez Radę Gminy Kobierzycy i nadal są obowiązujące w licznych planach miejscowych. Upřednio zapisy te nie były kwestionowane przez organ nadzoru jako naruszające prawo. Organ nie odnotował, aby doszło do istotnej zmiany orzecznictwa sądowego, które nakazywałoby odejście od ugruntowanej praktyki stosowania tego rodzaju zapisów.

Organ wskazuje, że przedmiotowe zapisy mają oparcie w art. 15 ust. 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym w planie miejscowym uwzględnia się obowiązkowo zasady modernizacji, rozbudowy i budowy systemów komunikacji i infrastruktury technicznej, w tym przypadku (§ 12 pkt 5 lit a i b uchwały) odnoszące się do zasad modernizacji, rozbudowy i budowy sieci wodociągowej:

a) ustala się zaopatrzenie budynków w wodę, z uwzględnieniem warunków dostępności do wody dla celów przeciwpożarowych, z rozdzielczej sieci wodociągowej,

b) dopuszcza się budowę tylko do celów gospodarczych własnych ujęć wodociągowych o głębokości nieprzekraczającej 30 m i poborze wody w ilości do 10 m³/dobę.

Zatem pierwszy z zakwestionowanych przez Organ Nadzoru zapis odnosi się do wprowadzenia zasady zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej. Analizując skargę Organu Nadzoru skupiającą się na kwestiach związanych z Prawem wodnym i pozwoleniami wodnoprawnymi, trudno w istocie doszukać się wyjaśnienia, dlaczego gmina w ramach planu miejscowego nie może określić zasady (w ramach dostępności) zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowych. W szczególności, że zgodnie z art. 7 ust 1 pkt 3 ustawy o samorządzie gminnym, zadania własne gminy obejmują w szczególności zaspokajanie zbiorowych potrzeb wspólnoty obejmujące wodociągi i zaopatrzenia w wodę. Usunięcie zakwestionowanego przez Organ Nadzoru zapisu (§ 12 pkt 5 lit a uchwały) w istocie oznaczałoby, że niezrealizowany zostałby zapis art. 15 ust 2 pkt 10 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, w zakresie obowiązkowego określenia zasad modernizacji, rozbudowy i budowy sieci wodociągowej jako infrastruktury technicznej.

Usunięcie tego zapisu i pozostawienie kwestii zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej (realizowanej przez gminę dużymi środkami finansowymi), oznaczałoby odejście od zasady zaopatrzenia z sieci wodociągowej, czyli pewnego rodzaju regres cywilizacyjny.

Z drugiej strony kwestionowany przez Organ Nadzoru zapis o zasadzie zaopatrzenia w wodę z sieci wodociągowej sam w sobie nie wyłącza uprawnień właścicieli nieruchomości objętych planem miejscowym, do korzystania z uprawnień odnośnie alternatywnych sposobów zaopatrzenia w wodę (w tym w zakresie wynikającym z ewentualnego ograniczenia dostępności wody z sieci wodociągowej) wynikających z ustawy Prawo wodne (w tym w szczególności w zakresie ujęć wody w ramach zwykłego korzystania z wody – art. 395 pkt 7 ustawy Prawo wodne – co nie wymaga ani pozwolenia wodnoprawnego ani nawet zgłoszenia wodnoprawnego).

Odnosnie drugiego kwestionowanego zapisu (§ 12 ust 5 lit b uchwały: *b) dopuszcza się budowę tylko do celów gospodarczych własnych ujęć wodociągowych o głębokości nieprzekraczającej 30 m i poborze wody w ilości do 10 m³/dobę*) organ podnosi, że również w tym przypadku zarzuty Organu Nadzoru są niezasadne.

Organ zwraca uwagę, że zapis ten odnosi się do ujęć „do celów gospodarczych”. Wbrew wątpliwościom Organu Nadzoru, zapis ten nie odnosi się do „zwykłego korzystania z wód”, które zgodnie z art. 395 pkt 7

ustawy Prawo wodne w ilości średniorocznie nieprzekraczającej 5 m³ na dobę nie wymaga ani pozwolenia wodnoprawnego ani nawet zgłoszenia wodnoprawnego, a zatem jak słusznie zauważa Organ Nadzoru, jest uprawnieniem niezależnym od zapisów planu miejscowego.

Zapis ten natomiast odnosi się do tego, że w myśl regulacji art. 33 ust 3 ustawy Prawo wodne:

Zwykle korzystanie z wód służy zaspokojeniu potrzeb **własnego** gospodarstwa domowego lub **własnego** gospodarstwa rolnego. Z kolei w myśl art. 34 pkt 13 ustawy Prawo wodne, korzystanie z wód na potrzeby działalności gospodarczej, innej niż działalność rolnicza w rozumieniu art. 2 ust. 2 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym, stanowi szczególne korzystanie z wód (do którego stosuje się specjalne procedury pozwoleń lub zgłoszeń przewidzianych ustawą Prawo wodne).

Zatem kwestionowany zapis planu miejscowego miał w swym założeniu usuwać wątpliwość wynikającą z Prawa wodnego, wskazując że plan miejscowy dopuszcza „do celów gospodarczych” budowę ujęć wodociągowych o określonych parametrach., co do których mogłaby powstać wątpliwość czy kwalifikują się jako szczególne korzystanie z wód, a jednocześnie nie stanowiłyby wprost „zwykłego korzystania z wód”.

UZASADNIENIE

Celem podjęcia uchwały jest odpowiedź na skargę z dnia 12 września 2025 r. (doręczona do Urzędu Gminy Kobierzyce w dniu 15 września 2025 r.) na uchwałę Rady Gminy Kobierzyce nr XIII/225/2025 z dnia 26 czerwca 2025 r. r. w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego przy ul. Energetycznej w środkowo-wschodniej części obrębu Małuszów

Zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tj. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 ze zm.) organ, którego działanie jest przedmiotem skargi, przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę, w postaci papierowej lub elektronicznej, w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

Rada Gminy Kobierzyce po zapoznaniu się ze skargą nie podziela argumentacji Skarżącego w zakresie zarzutów odnoszących się do zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obszaru położonego przy ul. Energetycznej w środkowo-wschodniej części obrębu Małuszów, co uzasadnia wniosek o oddalenie skargi.